

کلام حق

چشتیہ نظامیہ

حضرت سید

سید محمد علی المعروف کالے خاں

حکمرہ شریف اوکاڑا

الذہن

کلام حق

۱

الف۔ اللہ سانوں مرشد سیا اساں الفوں سب کجھ پایا ھو
تن من دی رہی نہ خبر سانوں گھر والا گھر آیا ھو
اول آخر ظاہر باطن ہر، ہر جسم سما یا ھو
کالے خاں دا بھیا دیو امرشد آن جگا یا ھو

آ۔ آکھے رہیے سوکھالی لگ کامل دے آکھے ھو
پٹ خودی دی جڑ گواوے گھروں غیر طلاتے ھو
رنگ تو حید چڑھاوے سوہنا آپے قادر جا پے ھو
کالے خاں توں پٹ لاء منی ڈاڈے آگئے راکھے ھو

ب۔ بس کرودہ نہ اگے پیش نہ تیری چلے ھو
عشق سمندر مارے ٹھاٹھاں وچ رحمت دے اچھلے ھو
بنا فقر توں راز نہ ملد اپاویں جنگل بھین اکلے ھو
کالے خاں جس نے اپنا آپ ہار یا اوہو جت کے چلے ھو

۲

ت۔ ترک میں کیتا اپنا جدوں مرلی یار و اجائی ھو
لا الہ دا پھر یا مانجھا ھوئی تن من صفائی ھو
وحدت عین دی کثرت والا دسیا بھیت الہی ھو
کالے تو دل چٹا کیتا مرشد بوئی لائی ھو

ث۔ ثابت عشق نوں رکھی اگے منزل بھاری ھو
پل پل یاد تھن دی آوے میں صدقے میں واری ھو
شوہ و چوں توں یار نوں لبھیں، لا عشق دی جالی ھو
کالے خاں نوں مرشد ملیا آن وجی گھرتاڑی ھو

ج۔ جاندا میں ویکھیا اڑیو سوھنا یار نرالا ھو
تن من دے وچ رچیا میرے کالی کملی والا ھو
عرش فرش دامالک اڑیو دنیا دار کھوالا ھو
کالے خاں چھڈ جھگڑا اپنا جانے جانن والا ھو

ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ

جاء نہ ساڈی ایتھے جتھے سوہنے قدم نکایا ھو
کوڑے دل دے محرم نئے جدوں سوہنے مکھ دکھایا ھو
آنا جانا بھلیا ایتھے جدوں یار نے پھیرا پایا ھو
کالے خاں پامیموں پردہ آپے آپ سما یا ھو

ح۔ حاکم آپے بنوں آپے حکم چلاوے ھو
آپے عین الحق پکارے آپے فتوالاوے ھو
آپے رب ارنی کھندا آپے طور جلاوے ھو
کالے خاں اے رمزانو کھی کوئی کامل ہی سمجھاوے ھو

خ۔ خواہش نہ چھڈیں اپنی خودی نور کھیں اگے ھو
توں میں دے وچ جھسیوں اڑیوں سچ نہ تینوں لہھے ھو
کرود حکار غوراے تیرا تیں تیتھوں اگے ھو
کالے خاں جد مرشد ملدا جھگڑے مکدے بے ھو

ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ

4

د۔ دلاں دی اوہ گل جانے جیڑ اتن دا تھیوے واسی ھو
وسے اندر لہیے باہر تھیندے او بد مانسی ھو
باہروں رب کدی نہ لب داتوں اندر پالے چاتی ھو
کالے خاں بھئی سے وریاں دی لہیے وست گواچی ھو

ذ۔ ذکر سانوں گرنے دسیا گروچ سب پیارے ھو
گردی بہنی بہہ کہ دیکھی ملن پاک نظارے ھو
گر سچا ہر تائیں میلے آپے ہون اشارے ھو
کالے خاں توں گرنہ چھڈی پاویں کافر آکھن سارے ھو

ر۔ رنگ پور سو ہناڑیا جتھے رانجن کرے اتارے ھو
ہر شے تابعدار رانجن دی کدھر کرے اشارے ھو
مکھ سوھناتے لاٹ نورانی وچ رحمت دے چکارے ھو
کالے خاں بواہل مرشد اچائے ڈوبے چائے تارے ھو

4

۵

س۔ سانوالا یار میرا اے ہر اک شے دا والی ھو
کھڑیا باغ چمن نی میرا پنج تن میرا مالی ھو
جدھر ویکھ ظہور سوہنے دا جگہ نہ کوئی خالی ھو
کالے خاں تورہ نہ باقی اے دنیا و ہم خیالی ھو

ش۔ شوق دی چڑ گئی مستی میں بھلی وانگ شدا ییاں ھو
سکھیاں مینوں دین ودا ییاں جدوں سنگ پیئے دے لایاں ھو
میں ہاری جتیا پیا اے رزراں عشق پڑا ییاں ھو
کالے خاں اے عشق نرالا جو سنیاں سو پائیاں ھو

ص۔ صفت دی کنجی اڑ یو سوہنا محمد میرا ھو
نام یار دالب تے آوے ہوندا دورا اندھیرا ھو
عیسیٰ موسیٰ پہنچ نہ سکے جتھے سوہنے پایا پھیرا ھو
کالے خاں ہر شے کلمہ پڑھ دی جتھے یار کرے وسیرا ھو

۶

۶

ط۔ طلب نہ رکھیں کوئی نہ گن راتی تارے ھو

اکناں شوں وچ لائی تاری اک ریاں ندی کنارے ھو
اک ریاں امبروں خالی اک چڑھیاں عشق چبارے ھو
کالے خاں اوکسے نہ کم دے جو دم غفلت ہارے ھو

ظ۔ ظاریاں سن کے بجن ساڈے ویڑے آیا ھو

اٹ کھڑ کا گھر وچ کیتا مینوں چپ کرایا ھو
میں دکھیاری کرماں ماری، سوھنے کرم کمایا ھو
کالے خاں ڈردی ظاہر نہ کردی اکھیاں وچ لکایا ھو

ع۔ عشق نوں اوہ کی جانن جیڑے بنے پھر دے تاری ھو

حاضر چھوڑ دوئے نوں لبھیں مت او ناں دی ماری ھو
اکناں من حکم سر سجدے دھریا اکناں دی انکاری ھو
کالے خاں گھراپنے ویکھیں میں جاواں صدقے واری ھو

۷

۷

غ۔ غور نہ تینوں تیری راہ دو بے نوں دے سے ہو
قلبی نور توں باغی ہوئیوں وانگ جڑک دے تکیں ہو
کامل داجد بوا ملیں وانگ گھرے دے پکے ہو
کالے خاں پھل رہبر بوئے پتا لگے جدوں چکھیں ہو

ف۔ فکر نہ دل وچ رہ سی جو مالا عشق دی گتے ہو
منکا پھرے محبت والا نام یار دا چپے ہو
لا خوف او دنیا او تے گر جناں دے سچے ہو
کالے خاں توں ویکھ تماشا تیرا کجھ نہ بچے ہو

ک۔ کرم جگا ون والا سجن ملیا مینوں ہو
حال کال دا محرم توں اے سب توفیر کاں تینوں ہو
میں تیری تو میرا وچ میں رکھا کنوں ہو
کالے خاں نقطہ غینوں چایا پھر ویکھا میں عینوں ہو

۸

f g g 8 g g h

ق۔ قلم اے مرشد والی دل دار وگ گواوے ھو

ہر راہ وچ چائن کردی جدوں نقطہ غیوں اٹھاوے ھو

تو میرا میں تیری جدوں مرشد چاتی پاوے ھو

کالے خاں جدوں گھر سجن آیا مک گئے چوٹھے دعوے ھو

ل۔ لگ گئی اڑیو جتھے پین ماہی دیاں دساں ھو

یار و یکھ از رداھوئیاں نہ رواں نہ ہماں ھو

رانجن ساڈے ویٹرے وڑیا میں جر کھیڑیاں دی پٹاں ھو

کالے خاں جد مرشد ملد انال سکھ دے وساں ھو

م۔ مذہب نہ رہ گیا میرا جدوں اندر چاتی پائی تھو

ہر تھاں دلبر جانی ویکھاں ہو رہ نہ دسدا کائی ہو

مداو کر کے اولاً اڑیو دیتی یاد پلائی ہو

کالے خاں جد مرشد ملد اتدھوندی گھر روشنائی ھو

مرشد سوہنا ڈھول دیتا بے عقلاں دے گل سجے ھو
م، الف دی ھوئی کثرت دم دم ڈگاوے ھو
جنیں سنیا اوھو جاگی پھیت یا ردا کجے ھو
کالے خاں اے ڈھول انوکھا کامل باجھ نہ لھے ھو

ن۔ نظر بے طالب اوتے کامل مرشد پاوے ھو
میلے توں کرچٹاں دیندا جیویں دھوبی کاٹ لے جاوے ھو
پاکے مٹ عشق دے اڑیا رنگ تو حیدی چڑھاوے ھو
کالے خاں جدوں رہبر ملدا اکندن کردکھلاوے ھو

10

وساکھ

چڑھیا وساکھ وساکھی آئی عشق تموراو بے ھو
پھڑکے چوب حسن دی بیٹھا راگ نفی دے کڈھے ھو
عقل منداں نوں مول نہ سن دا بے عقلاں گھر بے ھو
کالے خاں گر کامل چاہیے یار مرلیسی سدے ھو

جیٹھ

چڑھیا جیٹھ عشق سہانے آن کیتی روشنائی ھو
توں میں والے اٹھ گئے پردے جدوں اندر چاتی پائی ھو
سکھاں دکھ نوں خوب جلایا جدوں گر چواتی لائی ھو
کالے خاں ہر وچ ہر دے جدوں بات گراں سمجھائی ھو

ھاڑ

چڑھیا ھاڑ دیو مبارک ملیا دل دا جانی ھو
نال یقین دے ڈٹھاڑیو چھٹیا ذکر زبانی ھو
سے کواں دا پند مکا یادے گیا یار نشانی ھو
کالے خاں گر گرو چوں پایا تو کون مقامی ھو

ساون 11

چڑھیا ساون عشق ماہی دے اُچیاں پینگاں پائیاں ھو
لاالہ دالمیا چوٹا ھوئیاں دور بلائیاں ھو
الہ اللہ گھر آن وسایہ مکیاں سب جدائیاں ھو
ہر دم نام محمد جپاں جد باتاں گر سمجھائیاں ھو

بھادوں

چڑھیا بھادوں عشق ماہی دے کیتا مینوں جھلی ھو
پیچھا پوں کے جد میں ڈٹھارہ گئی اک اکلی ھو
گیڈرکتے ایتھوں نسے جد جوہ شیرنے ملی ھو
کالے خاں گرچے باہجوں ھوندی نہیں تسلی ھو

اسو

اسو آس چروکی رکھی سجن انگن آئے ھو
دل دی آن سلامی دیتی نینا چرمٹ پائے ھو
مارا اشارہ اندروڑیا دل دے روگ گوائے ھو
کالے خاں ایتھے گیا گواچہ جدوں گر تماچہ لاوے ھو

12

کاتک

کتے کتیا کار نہ تیرے بن گر چر خاڈاویں ھو
لٹھ تیری پسوالے مارے اُلجھ گولوٹا پاویں ھو
کوں کوں واج سنے نہ تینوں ایویں وقت گواویں ھو
کالے خاں گر کامل باھجوں اے نہ واج بناویں ھو

مگھر

چڑھیا مگھر ساڈے اتے سوھنے کرم کمایا ھو
ڈونگیاں ندیاں طلا پرانا سوھنے کدھی لایا ھو
میں جھلی نو سو ج نہ کائی سوھنے راہ وکھایا ھو
کالے خاں گر جیوے کامل جنے اے کرم کمایا ھو

پوہ

چڑھیا پوہ درجن دے گیت خوشی دے گاواں ھو
سوھنے نے مینوں سوہنی کیتا اس دی خیر مناواں ھو
میں کو جھی نہ کار کسے دی اج سوہنے نوں بھاواں ھو
کالے خاں گر سچے اگے اج سیا پی جاواں ھو

۱۳

ماگھ

چڑھیا ماگھ ویکھن لگی ڈٹھا گھر دا اسی ھو
نہ کوئی اتھے روون پٹن نہ کوئی اتھے ہاسی ھو
نہ کوئی اتھے خوشی خوشالاں نہ اتھے غمی ادا اسی ھو
کالے خاں گرسچا ھو وے کر دا ذاتو ذاتی ھو

پھگن

پھگن وچ فراغت ھویاں ملیا یا ریگانہ ھو
کوٹھے چڑھ کے کراں اشارے مڑیا مہرباناں ھو
عشق تیرے نے پھوک جلایا جیویں شمع پروانہ ھو
کالے خاں گرسچے اگے دیواں سرنزارانہ ھو

چیتر

چیتر چت ادا اسی لائی غم دے بجن روٹھے ھو
وڑیا آن خوشی گھر ساڈے پوختی پہرہ ستے ھو
سوہنیا نیناں چڑھیاں لائیاں جیویں مینہ ساون دے اٹھے ھو
کالے خاں گرسچا چاہیے جیڑا کرم جگا وے ستے ھو

۱۴

۱۴

الف۔ اکھیاں میٹ کے پھریں یاراں رکھیں خودی تے کیتے نے آن چیرے
ٹگھے وانگ قو لو جپ یار ا صبح شام بدھے آن گھیرے
جس ذات نوں تو مندر مسیت لبھیں اوں وسدی اے ہمراہ تیرے
کالے خاں لب گوانڈوں جاندا کامل پیشوا دے جدوں ہویں نیڑے

انکھیں کھول کے ویکھ لوں یار وسدہ ای تیرے کول کڑیے
چوکھٹ یار دی سیس جھکا دیوں کوئی بول نا او پر ابول کڑیے
تینوں کیتا سجدہ فرشتیاں نے تیرے جیہا نہ آیا ہور کڑیے
کالے خاں اصل دی سیاپ فیر آوے کوئی کامل گرنوں تول کڑیے

اکھیاں کھول کے ویکھ کڑیے نیں یار تیرا تیتھوں دور کڑیے
یار گھر گوا چیا لبھیں باہر تیرے ویکھنے وچ قصور کریے
آئینہ دل دا کر کے صاف ویکھیں نظر آوے گا نور ظہور کڑیے
کالے خاں او دھوں پر دان جا پیں جدوں صاحب دی نظر منظور کڑیے

۱۵

اکھیاں کھول کے دیکھ لو یں اینویں نہ عمر گوا کڑیے
تند لہر عشق دی کت لو یں راضی ہوے گا تیرا خدا کڑیے
متھے سگی گل نامہ جھمکے عشق دے کنیں سجا کڑیے
کالے خاں خوشی دے نال جاویں گھر شوء نو جاو کھا کریے

آ کڑیے آ کھ لگ کڑیے پردہ میں دامنہ توں لاء کڑیے
میں رکھے محروم بچناں توں توں توں توں دا سبق پکا کڑیے
میں نوں توں دے وچ گم کر کے قرب بچناں دا پا کڑیے
کالا پیلا نہ کوئی رہیا اتھے توں توں دا سازو جا کڑیے

آ سوہنی آ کھ لگ میرے مت سکھ توں یار دے پاو نے دا
یار اپنے توں بے خبر تھیویں سکھ ٹنگ توں یار مناو نے دا
تیرے گند اندر تیرا یارو سے پردہ رکھ نہ یار لکاو نے دا
کالے خاں توں خط لکھ پیردی چاہ کر لے ڈاک وچ پاو نے دا

۱۶

ب بات نہ سمجھی اک یار ابا نا فقر دا پھیر سجا یو ای

ب بات نہ سمجھی اک یار ابا نا فقر دا پھیر سجا یو ای
خانے حق دے کدی نہ چات پائی ایویں قیمتی وقت گوا یو ای
لنگی چڑی نہ مردی فیر تیتھوں نام سبز باز رکھوا یو ای
کالے خاں دنیا ٹھگنے نوں تسباں گل فریب دا پائو ای

باطنی کھول اکھیں دلوں دوئی دا پردہ چاء کڑیئے
کریں ٹول گھروچ لب لوں تیرا یار نہیں تیتھوں جدا کڑیئے
اے تلکن بازی ویڑہ اے پیر سنمہل کے فیر ٹکا کڑیئے
کالے خاں اوندیاں او جانے سروں اپنا قرض توں لاء کڑیئے

بات او سیانی جیڑی گھروچ یار نوں سیان گئی
انگی عشق پریم دی گھت آٹا او تاں نال ہلاریاں چھان گئی
دکھ سکھ من تو لاء سبھے او یار تو ہو قربان گئی
کالے خاں او پردھان جانو جیڑی گھروچ یار سیان گئی

۱۷

بات پیار دی سمجھ لو یں ایویں جگ نہ شور مچا کڑیے
من وچ مسیت دے کریں سجدہ یار کرے معاف خطا کڑیے
جھک درتے سیس نوادیویں سکھ کال گر توں دا کڑیے
کالے خاں سیاپی جاویں اتھے جد کرے گا فضل خدا کڑیے

بات دی فیر پہچان آوے پہلاں اپنے آپ نوں پاڑیے
وچ کڈھ حرام ہلال ہونا چھڑی عشق دی فیر توں کھاڑیے
سردتیاں جے کریا رمنے اگے یار دے سیس جھکاڑیے
کالے خاں نوں نبض دیکھا اپنی ایویں فیر نہ عمر گواڑیے

پ- پرے ہٹا نہ ہو رسانوں ساڈا تھ سوانہ ہو ریا را
اوڑک تیرا اے مان تران سانوں اتھے کی نمائی دازوریا را
مہر کریں تے تیری اے مہربانی تیتھوں بعض نہ دسدا ہو ریا را
کالے خاں میں سب کجھ ڈھا بیٹھی تیرے ہتھ اسوں دی ڈوریا را

۱۸

ت تار کھڑ کے گھر عشق والی کن لا کے سن و چار یے نی
اس تار نے تار یا جگ سارا اے تار نہ منوں و سار یے نی
آئے گئے فقیر دی غور کر یے میناں تاڑ نہ پنجرے مار یے نی
کالے خاں سامنے ویکھ بیٹھا پردہ مکھ توں چک نکار یے نی

تیرا جگ جہان تے نام روشن چوکھٹ مل توں کسے سیانیاں دی
تیرا ڈبیا بیڑا تار دیوے اتھے پندی نہ لوڑ مہانیاں دی
تسبیح پھیریں دل نہ پھرے تیرا اے سوچ سمجھ ایانیاں دی
یار گھر و سے لبھیں باراونوں کالے خاں اے عقل نما نیاں دی

ث ثابت رکھ ایمان بیٹھوں تینوں پتہ نہ اصل ایمان دا ای
دسے کھول کے ایمان دیاں فیہر صفتاں تینوں پتہ نہ یار دی شان دا ای
جبہ پین دستار بن یار ابا نہ کھیرتے حلوہ کھان دا ای
کالے خاں درکاریاں دور جاویں پٹے باز نہ یارسیان دا ای

۱۹

ثابت ہو کے دیکھ لو یں ایتھے چلنا نہیں تیرا وس کڑیے
اکھیں دل دیاں کھول کے دیکھ ذرا تیرا یا نہیں تیتھوں دکھ کڑیے
جھوٹے ہار سنگھار نہ کم آون گلوں لاء کے اوناں نوں سنٹ کڑیے
کالے خاں قبولی جائیں ایتھے جدوں پویں گی گراں دے وس کڑیے

ثابت ہو کے دیکھ نہیں یا ر تیرا تیتھوں دور یا را
شاہ رگ دے ہے قریب و سے تیرے دیکھنے وچ قصور یا را
کسے کامل دا جا کے در ملیں اکھیں بھر دیوے سوہنا نور یا را
کالے خاں اپنا آپ چھٹے جدوں صاحب دی نظر منظور یا را

جگ جہان میں ڈونڈ تھکی تیرے جیہا نہ ملیا یا ر کوئی
تو آویں دکھ جان بے تیرے جیہا نہ ہو وصال کوئی
نامہ عشق دا گل وچ پاد یویں تیرے جیہا نہ ہو ر سنیا ر کوئی
کالے خاں صد کڑے جند واراں تیرے جیہا نہ ہو ر جمال کوئی

20

جانڈیاں دی نہیں خبر تینوں اوں کوڑ دے ہٹ پیار بیٹھوں
گھر ہنگ جوین دا کریں سودا باہر بورڈ کستوری دالا بیٹھوں
دیکھ رنگ برنگیاں بھل گئیوں اوں قیمتی وقت گوا بیٹھوں
کالے خاں نہ ملیا صاحب تینوں پھندا دوائی دا گل وچ پا بیٹھوں

جگ جہان نوں چھڈ جانا ای سکھ تو اگے داراہ کڑیے
ملک الموت نے اک دن آونا اے او تھے جائیں گی فیر شرما کڑیے
لیکھا تہ تو صاحب نے منگنا اے کیڑا دیویں گی عمل دیکھا کڑیے
کالے خاں صالح عمل کر لے چاتی اپنے آپ وچ پا کڑیے

جگ ہے کوڑ مکان تیرا اندا کریں نہ اعتبار کڑیے
تن من نوں یار توں وچ دیویں گھانا پوے نہ ایس پیار کڑیے
میں اوندی او میرا اتھے ہو رہا نہ کوئی مختار کڑیے
کالے خاں نوں کریں الگ ایتھوں وارث رہے گا فیر کرتار کڑیے

۲۱

جگ دا کریں ناں پیار کڑیئے اے جگ نال نہ جاوناں اے
سوسال تو کردی رہی کھیڈاں اک دن ملک الموت نے آوناں اے
پٹڑے کت کے پالما بہناں بھائیوں نے رو دکھاوناں اے
کالے خاں توں حق تو ہویوں باغی آخر مرداھو کے جاوناں اے

جگ نوں خواب خیال جانیں ایندے نال نہ کر پیار کڑیئے
اکھیں کھول کے عشق دےوڑیں ویٹڑے اک پل وچ کرے نہال کڑیئے
یا دحق دی وچ تو گم ہو جا ایں ویں کریں نہ حال فکار کڑیئے
کالے خاں تو گردے چرن پھڑلے پل وچ ہوئے جمال کڑیئے

جان میں سجن تو وار دیواں جیڑا دوئی دا پر مکا دیوے
سینے اگ فراق دی پھڑک دی اے پھوک مار کے جیڑا بجھا دیوے
شرک تے کفرنوں دور کر کے رنگ الف تے م دا چڑھا دیوے
کالے خاں میں دیواں سر صدقہ جیڑا دور دا پند مکا دیوے

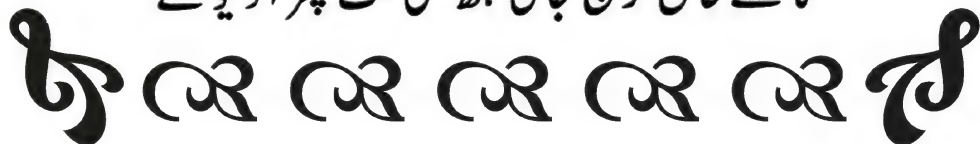

۲۲

جگ وچ حسن پروھنا ایں ایندی بیٹھ کے کریں وچار کڑیئے
ڈبے عاشقاں دے بیڑے تار دیندا اک پل وچ کرے نہال کڑیئے
ہتھ بن کے حاضری نہیں دینی نہیں رکھنا غیر نوں یاد کڑیئے
کالے خاں تو گردے چرن پھڑلا دیندا وچھڑے یار ملا کڑیئے

خ خوار ہوئیوں توں وچ دنیا بوا کا ملاں دانہیں ملیوای
متی دیندیاں عمر گزار بیٹھوں پاسا اپنا نہیں اٹھلیوای
تینوں وہم نے مار خراب کیتا تیرا دل غرور نے سلیوای
کالے خاں سیاپ کرالویں اشرف المخلوقات بنا کے کلیوای

د دسیا گردا سچ جانیں گردوئی دا بھرم مٹا دیوے
جدوں جان کنڈن دا آوے ویلا گر حمتی کرم کما دیوے
جدوں پل صراط دا آوے ویلا گر بانہوں پکڑ ٹپا دیوے
کالے خاں گر سچ جانی ہتھ جنتی ٹکٹ پھڑا دیوے

﴿ ۛ ۛ ۛ ۛ ۛ ﴾ 23 ﴿ ۛ ۛ ۛ ۛ ۛ ﴾

درد اولڑالے کے آیا اپنے کیتا نہ کج تقصان سیو
جیویں سوھند منج دے وچ لاڑا ایندی اچڑی سب توں شان سیو
؛ میں ایندی اے میرا ہنوں ویکھیاں ٹٹ گئے مان سیو
کالے خاں ویکھ نہال ہوئیاں اندر بیٹھا اے رب رحمن سیو

دوئی نوں منوں کڈھ کڑیے پیر سبھاں دے بوئے پاں کڑیے
منوں غم اندیشہ دے چھڈ دیویں سنی سبھاں دی صدا کڑیے
انے لکھ ہزاراں دین بدیاں پیراک نہ بوہے تو چاء کڑیے
کالے خاں اوندی اں او جانے تو گردا شکر منا کڑیے

دوئی دالاء لباس کڑیے باناں سبھاں دا گل پاء کڑیے
الف م دی پا بوئی نال ل دے فیر سجا کڑیے
درد دکھ مصیبتاں جان بے کھول اکھیاں کرسیان کڑیے
کھول اکھیں دل دیا فیر ویکھیں نو لکھی دا درشن پا کڑیے
کالے خاں اسی ہاں تیرے ساتھوں ایویں نہ مکھ چھپا کڑیے

﴿ ۛ ۛ ۛ ۛ ۛ ۛ ﴾

۲۴

دولتاں نعمتاں کول تیرے اسی ننگ ترنگ محتاج یارا
کریں غنی گداناں پلک اندر بخش دیویں کنگالاں نوں تاج یارا
متھے لگیں نہ کسے دے توں کریں باجھ وزیراں دے راج یارا
کالے خاں تہاں دی اے مہربانی لڑکیاں دی رکھیں لاج یارا

ذ ذاریاں کردا تھک گیوں کر دوائی دے نال پیار بیٹھوں
جنوں سدناں اے اولبد انہیں گھروالے نوں منوں وسار بیٹھوں
پاسے وانگ اے یار مثال تیری زرداں سچیاں سبھے توں ہار بیٹھوں
کالے خاں کوچ مقام تیرا ایویں لمبڑے پیر پیار بیٹھوں

ر رنگیاں اوچنگیاں نے جیڑیاں عشق دے رنگ وچ رنگیاں نے
جیڑیاں صاحب دی نظر منظور ہو یاں او مندیاں وی فیر چنگیاں نے
جناں گھروچ حق نوں لہہ لیا او وچ حضوری منگیاں نے
کالے خاں اوہ تروں آزاد ہوئیاں جیڑیاں ناگ نفی نے ڈنگیاں نے

۲۵

۲۵

رنگ جناں نوں آچڑھیا بوئے دوئی دے پیر نہ پاوندے نے
توڑتسی جنجو جنجال والا اک اک داناں تیان دے نے
کھیڈاں پامداریاں وانگ چلے ڈور و عشق دا پئے و جاوندے نے
کالے خاں مطلوب دے بیٹھا گے درد اپنا پئے سناوندے نے

رنگنا رنگ چڑھا کڑیئے تیرے گھر ناری آ گیا
الفل تے م دارنگ رنگے تیرے من نوں اڑیئے بھا گیا
عش دی قلم پھڑ کے رنگ ق دا فیر چڑھا گیا
کالے خاں ع و چ ع ڈٹھا نقطہ غ دامنوں اٹھا گیا

س سب تدبیراں فیل ہوئیاں جدوں تیر کمانوں چھٹیوای
وڑیا ٹھگ سلکھناں آن ویہڑے جھگا میں نمائی دالیوای
ہوئیوں بے پروہ نہ ترس کیتا خنجر نال تو حید دے کٹھوای
کالے خاں و سدا ریوں کو لے کدی حال نہ اساں دا کچھوای

26

سب کرامتاں وچ تیرے لیکھا اپنا کدی نہ لیکھو ای
چڑھ ممبری و اعظ ہدایت کریں متھا کامل نوں کدی نہ ٹیکو ای
دھواں تکھ داعشق محبت والا صبر شکر دے نال نہ سیکو ای
کالے خاں جنگلی مندري دوڑ تیری گھر چھڈ کے باہر کیوں ویکھو ای

سانو لے نین نذیر تیرے سرمہ لوڑ دی لوڑ نہ چاریئے نی
رکھ پب سنگھور زمین اتے کتیا قول نہ منوں و ساریئے نی
ہوویں فیر شرمندی صاحب اگے کی دسیں گی کھول و چاریئے نی
کالے خاں صاحب دی دیدادوں جدوں اپنے آپ نوں ہاریئے نی

ش شوء وچ کدھ نہ ویکھو ای کسے درد منداں دے نال یارا
لوہا کا ٹھ نال اک ہو کے گیا لنگ سمندروں پار یارا
تینوں وہم نے مار خراب کیتا انیاں ہو گیوں وچ سنسار یارا
کالے خاں اے مکھتی ملے سودا بوے کا ملاں دے توں جیارا

۲۷

شک توں اپنا کڈھ کڑیے اکھیں کھول حد نہ لنگ کڑیے
شک انیاں کرے سجا کھیاں نوں عشق کرے نہ شک پسند کڑیے
عشق ڈونگرے کھوہ وچوں کڈھ لیندا گلے پا حسن کند کڑیے
کالے خاں سیا پی فیر جاویں جدوں چڑھے مطلوب دارنگ کڑیے

شوق دا گھنڈ توں چاء کڑیے ایس گھنڈ وچ بہت خواریاں نے
گھنڈ رکھے محروم سبناں تو ایس گھنڈ وچ مسیتاں بھاریاں نے
گھنڈ رکھ کے لہدی باہر پھریں تیریاں گھنڈ نے عقلاں ماریاں نے
کالے خاں جنھاں نے کند چایا او صاحب نوں لگن پیاریاں نے

شوق دا لاء چولا کفنی عشق دی گل وچ پایا را
مر جائیں تو مرن تو فیر پہلے ٹلے کامل گردے جایا را
تینوں جوگ دے کے ٹور دیوے تیرے کھول دیوے سے راہیا را
کالے خاں بچے اگر پیندے جدوں کرے گا فضل خدا یا را

۲۸

شوق دی چانجر پاں پیریں بوے عشق دے قدم ٹکا کڑیئے
اے چانجر دا چھنکار اولڑا ای صبر شکر دے نال چھنکا کڑیئے
چانجر دی چھنک سنے عرشاں تے دسدی حق داراہ کڑیئے
کالے خاں دا شکر منا کے جھات اپنے گھر وچ پا کڑیئے

شک وچ عمر گنوا بیٹھوں کدے پایا نہ اپنے قلب پھیرا
لین مت آیا ای ہو کمت گیوں کیتا مور کھاوانگ تو آن چیرا
چڑھ ممبری و اعظ ہدایت کریں ریا حق تو دور شعور تیرا
کالے خاں تو گردے چرن پھڑلے راہ کردا پل وچ صاف تیرا

شوق دا تمبا و جدا ای کریں سن کے سوچ و چار کڑیئے
اے وچھڑے سجن میل دیندا اکھیں کھول کے کریں دیدار کڑیئے
اے تمبا عرش عظیم دا اے ایویں ڈھونڈ نہ فیر بازار کڑیئے
کالے خاں اے تمبے دی رمز ڈاھڈی مرشد دیندا پند مکا کڑیئے

۲۹

29

شوق دا بھریں پانی بھر مٹکا سرتے چاء کڑیئے
چلیں چال پیار محبتاں دی کتے راہ نہ پئی چھلکاں کڑیئے
اے چھلکیاں کم آوانئیں دوہاں ہتھاں دے نال ٹکا کڑیئے
کالے خاں اے حیات پانی پی کے گردا شکر منا کڑیئے

شوق دے وڑیں بازار اندر سودا لے جو من بھاوند اای
سودا خرید کے نہ پوں ویکھیں نفع نکلے یار دے نام دا اای
کئی ہٹ پیاری ڈھونڈ تھکی سودا نال قسمت دے ہتھ آوند اای
کالے خاں جے ہون نصیب چنگے نال قسمتیں دے گنج پاوند اای

شوق دا ویکھنا نہیں تیرا تیرے ویکھنے وچ قصور کڑیئے
ہویں عاجز چ نہ آوے تینوں تیری عاجزی نہیں منظور کڑیئے
رکھ کن تے قاری دی قرت سن لے چھڈ عقل تے رکھ شعور کڑیئے
کالے خاں تو گردے چرن پھڑ لے چمکے ہر تھاں یار دانور کڑیئے

30

شوق دا چر خاڈا کڑیئے تینو کتنے دا اول آ جاوے
لٹھ عشق پریم دادے پھیر ایڑھ مال تیرے من بھاہ جاوے
لاالہ دی پا پونی دھاگہ حق دا بھیت بتا جاوے
کالے خاں دھاگہ پونی اک جانی جدوں گر کامل سمجھا جاوے

شکر مناواں سبناں دا اوسا ڈرے گھر آ گئے
کفر شرک نوں دور کر کے سو بنے اگلی گل سنا گئے
راہ بھلی ساں میں سبناں دا مینوں آ پے راہ دکھا گئے
کالے خاں نوں کر لاہمبے او آ پے من سما گئے

عشق دا جیڑی بھرے پانی اونی بھر کے سرتے چایا ای
مکتب عشق دے او قبول ہو یاں جنھاں الف تے منوں پایا ای
ع، ش، ق دا پا پردہ آ پے یار نے مکھ چھپایا ای
کالے خاں نوں کی دوش استھھے آ پے وحدت کثرت وچ آیا ای

31

شکر منا کے فیر بیٹھ گئی ساڈے جن گھر وچ آ گئے
ہوش ہوا بھل گئے ساڈے سوہنے آپے گھر سما گئے
راہ پلی میں بجاں دامنوں آپے راہ دکھا گئے
کالے خاں میں شکر منا بیٹھی سوہنے اپنا فیر بنا گئے

صفت خزانہ تیرے اندر تینوں نظر نہ آوے یار
کھو جی لبھیں کھوج داسیا ناجیزا تیرا کھوج لبھاوے یار
کھو جی دل دا محرم ہوے جیڑا کھرا توڑ لجاوے یار
کالے خاں جند کھو جی تو داراں جیڑا سب کچھ موڑ لیاوے یار

صبر دا پھل اے بڑا میٹھا اینوں کھا کے دیکھ نادان کڑیے
اینوں کھا دیاں بڑا ثواب ہوئے نظر آون گے دوویں جہان کڑیے
اینوں کھاندے نئے عشق دی رمز ولے ہو گئے گونگے لوچر بزدبان کڑیے
کالے خاں براق دے راگ سن کے اُچی ہو گئی انھاں دی شان کڑیے

۳۲

ض ضامن ہو یا جدوں پیر میرا بدیاں ساریاں منوں ہٹائیاں نے
جناں سنیاں دے نال میں نت کھیڈاں سبے من تو کول گوائیاں نے
کتاں وچ ترنجی بیٹھ چر خاپن سوت دیاں لا صفائیاں نے
جیوے پیر میرا سوہنا جگ اتے جنے گلوں ملامتاں لائیاں نے

ط طلباں سبے چھڈیاں اسکھ گرتوں کوئی گیان یارا
وسے گھرتیرے لہیں باہراونوں رکھیں ستویں عرش نشان یارا
اے ناقص سودا کم آ ونا نہیں کتے کرنہ بیٹھیں گمان یارا
کالے خاں سچ اودوں لے جدوں پاوے گا گرتیاں یارا

طلباں سبے دور ہوئیاں جدوں سوہنا گھر آ گیا
گلوں ڈگ پئے ہار سنگھار میرے جدوں سوہنا مکھ وکھا گیا
اونے سبے راہواں روک لیاں میری پکاں وچ سما گیا
کالے خاں کنوں دوش دیواں سوہنا لٹی گل سنا گیا

ੴ ੴ ੴ ੴ ੴ ੴ ੴ

طالب اس داھو ویں جیڑا دل داروگ گواوے یار
کفر شرک نوں کھو وچ پاوے جیڑا کلمہ پاک پڑھاوے یار
کوڈیوں لعل کرے سو ہنا لعلوں اصل بناوے یار
کالے خاں سب جھگڑے مکدے جدوں مہر محمدی لاوے یار

ظ ظلم دی داتری پکڑ کے ظالماں واڈی جگ تے پا دتی
ظالم مکر فریب دے پرھن تھبے پری بن پھلواڑے لا دتی
فلا فند فریب دا گاہ پایا پھڑ ترنگنی شرم اڑا دتی
کالے خاں دوئی داراج ڈاڈا تکرڑی دین اسلام نوں ڈاھ دتی

ع عقل دی جاء نہ فیرا تھے عقل رب داراھ بھلا دیندی
آدم حوانوں کڈھ بہشت وچوں چڑ دے لیندے جدا کرا دیندی
منگی غیروں پناہ ذکر یے نے عقل آرے دے پیٹھ چرا دیندی
کالے خاں عقل دا عقل دارو عقل دسویں دوار پنچا دیندی

ੴ ੴ ੴ ੴ ੴ ੴ ੴ

34

عشق دے آکھے لگ یار عشق عشق دی کرے دعا یار
عشق پلایاں نوں راہ لا دیندا عشق دیندا اے سچ وکھا یار
عشق چھری دے بیٹھ وی کس جاندا گیا بوٹی عاشق دی کرے صدا یار
کالے خاں ہر پاسے سچ دے سے نقطہ غدا منوں اٹھا یار

عشق دی چال انوکھڑی اے کتے کرنہ بیٹھیں گمان کڑیے
اکو جیڈیاں دا کہنا من لوں صوبہ ہوئے دوہی جہان کڑیے
اچی آئی نوں صاحب نہ معاف کردانیویں ہو کے کریں دھیان کڑیے
کالے خاں گردے چرن پھڑلے ایویں رہی نہ فیر نادان کڑیے

عشق دے دل تو آ یار عشق مٹیاں دلاں نوں جوڑ دا ای
بیڑا شوء دریا وچ ٹھیل دیندا پار لا وندا وچ نہ بوڑ دا ای
چوکھٹ یار دے وچ تو ہو عا جز خیر حق دی دے کے ٹور دا ای
کالے خاں انھاں نوں خوف کس دا جیڑے لب بیٹھے سا تھی توڑ دا ای

۳۵

عشق نوں فیر تو سمجھ لو یں عشق عشق دی کرے و چار کڑیے
عشق ٹٹیاں دلاں نوں جوڑ دیندا اک پل نہ کرے ادھار کڑیے
عشق آئی بلانوں ٹال دیندا عشق عشق دا کرے جمال کڑیے
کالے خاں دے توں لگ آکھے رکھ عشق نوں فیر سنمھال کڑیے

عشق دے لگ آکھے عشق بھلیاں نوں راہ لا دیندا
عشق مردیوں کرے زندہ کفنی عشق دی گل وچ پا دیندا
عشق دارازا نو کھڑا ای اے ککھوں لکھ بنا دیندا
کالے خاں آب حیات ملے اوھدوں جدوں مرشد گل سنا دیندا

عشق دے وڑیں بازار اندر گھنڈ دوئی دا مکھ توں لاء کڑیے
تینوں ہٹ پیاری نظر آوے اکھیں کھول کے نظر نکا کڑیے
تکڑی نیناں دی پا کے او تول دیوے شکر تو پلڑے پا کڑیے
کالے خاں گھٹ کے بنھ لو یں فیر پچھ نہ ایس دا بھاہ کڑیے

۳۶

عشق دے آن کے وڑیں ویہڑے ایویں بول نہ اوڑا بول کڑیئے
تیرا یا رگوا چیا لہجہ جاوے گھراپنے وچ توں ٹول کڑیئے
لہجے یا ر محبتی لا سینے وچ رکھ نہ دوسرا ہور کڑیئے
کالے خاں توں گردے چرن پھڑلے ایویں پانہ جگ وچ شور کڑیئے

غ غیر ہوئیوں توں فیر یا را نقطے چاء پلکھڑا پائیوای
نہ کوئی آیا تے نہ کوئی گیا ایہتھوں ایویں وہم دا کوٹ بنائیوای
ہر نظر آوے تینوں ہر جائیں جدوں اپنا ہر گوائیوای
کالے خاں نہ عتل دا دخل اتھے آپے ہرنے ہر چھپائیوای

ق قملیاں دے گل عشق مڑیا اتھے سیانیاں دی کوئی جاء نہیں
قمل قمل کھلا رکے لنگ جانہ اتھے سیانیاں نوں کوئی راہ نہیں
قمل بیٹھ گیا دین دی کٹ رسی اتھے سیانیاں دی کوئی واہ نہیں
کالے خاں سیانا خودی کردا قملے بعض اے لب دادا نہیں

۳۷

ک کرم جاگن یار ستے بوا مل توں کسے سچیا ردا ای
جیویں لکڑی لوئے نوں تار دیندی ایویں کامل مرشد تاردا ای
سروں لاء اندھیر شرے دور کردا اوتاں کفر ہنکار نوں ماردا ای
کالے خاں توں گردے چرن پھڑ لے دین دنی دے کم سنواردا ای

کرماں دی کیمھتی تیری کدی نہ پھیرا پاویں یار
چڑیا چکیا کھیت تیرا خالی اٹھ گھراں نوں آویں یار
ماریں ہو کر اڈاویں چڑیاں ول نہ آوے ہو کر یار
کالے خاں گر ایسا چائے جیڑا سارا کھیت بچا وے یار

ل لاکے نال پریم ساڈے ہن دور کیوں اساں تو نساں ایں
حد لا مقام دی دس سانوں آپ ہر تن وچ وناں ایں
کیتے روندھیاں دس وچ دس تیری کتے ہس دیاں دس وچ ہسناں ایں
کالے خاں نوں مفت المبرٹاں ای آپے آپ سبھے ٹھنگ دسناں ایں

۳۸

لگیاں دی نہیں خبر تینوں مسلے ہو ر دے ہو ر بنا بیٹھوں
 کلیاتینوں عشق دے ونج پاروں گھر کولیاں دے ڈھیر لا بیٹھوں
 من اپنے دے اندر نہ چات پائی ہتھوں قیمتی لعل گوا بیٹھوں
 کالے خاں نہ گردی مت پائی ساری عمر داروگ تولاں بیٹھوں

م مرنا تدا مرنا نہیں سکھ مرن دا گر تو ول یارا
 او کوڈویوں کردا لعل سو ہندا یر نہ لاند اک پل یارا
 قطرہ رحمتی کرے عطا سو ہنا اک قطر یوں کردا تھل یارا
 کالے خاں جھگڑے مک جان دے جدوں دے سو ہنا تو حیدی گل یارا

مرنا تدا مرنا نہیں سکھ گر تو مرن دا داء یارا
 ع، ش، نوں سمنے رکھ کے عشق دے نال سجا یارا
 د، م، ویکھیاں پند مکے چاتی ح دے ول پایا ر
 کالے خاں توں وہم نوں دور کر دے نہیں بندیوں جدا خدا یارا

۳۹

ن ناراض رہندایا رتیرا ساری عمر نہ یار منائیوای
اگے غیردی رکھ کے کرے پوجا تو تاں سچ نوں پیچھا ہٹائیوای
ذکر یار دانیں بلند کیتا وڈہ اے تو ظلم کمائیوای
کالے خاں مسکین دے پیشوائے ایسا رحتی مہنہ ورسائیوای

نظر اے خامی تیری کتے نہ حق نکاویں یار
دید آں بنیوں بچ بچ مندری جاویں یار
ہے نیڑے پرسوج نہ تینوں ایویں وقت گواویں یار
کالے خاں سچ اودھوں لھے جدوں گردا سرما پاویں یار

ہ ہارنا تدا ہرنا نہیں جے کرمنوں نہ بجاں ہارنا ایں
منکا پا فریب دا گل اندروا جاں انیاں وانگ تو مارنا ایں
راتیں بیٹھ کے گھر دا کریں لیکھا دنیں کٹیاں وچھیاں چارنا ایں
کالے خاں لب لاگر کامل حاضر چھڈ کے فیر کیوں بھالنا ایں

۴۰

ہاں پھلاں دے پین تیرے درس عشق دے تو جا کڑیئے
لہر عشق دی وچ توں گم ہو جا قرب سبناں دا جاویں پا کڑیئے
اکھیں دل دیاں کھول کے ویکھ ذرا اک دم نہ ہوے جدا کڑیئے
کالے خاں نیوں کے لنگ جاویں سچا سبناں دا اے راہ کڑیئے

ے یاریاں سب خواریاں نے یاری لا کے سبناں نساں نہیں
پیت یار دا کٹ کے رکھ پلے اگے غیر دے کھول کے رکھنا نہیں
پاویں لکھ الا ہے ملن بدیاں سیس یار دے بو ہے تو چکنا نہیں
کالے خاں عشق دے وڑ و ہڑے بو غیر دا فیر تکنا نہیں

۴۱

41

وساکھ

چڑھیا فیر وساکھ تتری نوں سنے کونج طرح کر لاٹ میرا
تیرے درد فراک نے چور کیتا کدی پایا نہ سبناں آن پھیراں
رواں مٹھیاں میٹ کے نت بیٹھی گھر لایا خزاں نے آن ڈیرہ
کالے خاں میں ایس نوں گر منا کیڑا موڑ ملاوے یار میرا

جیٹھ

چڑھیا جیٹھ ہنڑا تتری نوں پھراں مچھلی وانگ تڑپ دی وے
اساں یار وچ یار اساں وچ تار کھڑک دی اے بس بس دی وے
سیو یار توں جان قربان کیتی سچے قول تو مول نہ نسدی وے
کالے خاں ٹریا پاء نیوی گل رہی نہ اساں دے وس دی وے

چڑھیا جیٹھ عشق ماہی دے بن کے آ گیا ساقی نی
لامکا می سانوں دس کے کھیڈی اک چالاکی نی
آپے کہند اھو کر مارو آپے کردار اکھی نی
کالے خاں نوں وچوں کڈھ کے آپے رہ گیا باقی نی

ھاڑ

چڑھیا ھاڑ رکھاں اڈیک تیری کتے آمل بجن پیار یاوے
کیڑی گل تو سجناں رس گیوں منہ تڑی تو کیوں پو الیاوے
ہر تھاں وچ چڑھاوے تیری ویہڑہ تڑی نے سارا بھالیاوے
کالے خاں تو گھر وچ ریوں چھتا گرو لبھا بارہ تالیاوے

چڑھیا ھاڑ عشق دا بھر پانی چک مٹکا کھوہ تے جا کڑیے
گاندھی نال محبتاں گیر لویں بھر مٹکا شکر منا کڑیے
کروعدہ سرتے چاں لویں قدم سمجھ کے فیر ٹکا کڑیے
کالے خاں کٹ نہ چھلکے تیرا دیں جہانی جا پیں پردان کڑیے

ساون

چڑھیا ساون شوء نے ناہ لائی سب کجھ نمائی داروڑ یوای
حکم تہاں دانہیں انکار ساڈی کیوں مکھ نمائی تو موڑ یوای
رہیوں بن رقیب جہان اندر ٹٹے دل نوں کدی نہ جوڑ یوای
کالے خاں کمبیا عرش بریں گھروں تڑی نے جدوں ٹور یوای

۴۳

چڑیا ساون شو دی کر پوجا کسے کامل توں پچھ لے دا کڑیئے
اے جو بن حسن پروانہ اے اک پل نہ کریں وسا کڑیئے
من وچ تو من لے بھناں نوں اک دم نہ کریں جد اکڑیئے
کالے خاں دوروں نیڑے لدھا توں گردا شکر منا کڑیئے

بھادوں

چڑھیا بھادوں اے درد بھناں دامیری رگ رگ وچ تا گیا
رکھ صدق یقین دھیان پایا میرے لوں لوں وچ سما گیا
تو میں دے جھگڑے سب مکے اکو حرف تو حیدی پڑھا گیا
کالے خاں میں شکر منا بیٹھی آپے آپ بجن گھر آ گیا

چڑھیا بھادوں عشق ماہی دا کر کے آیا تہا یانی
لاں کے آس تن من بیٹھا گر پلکھا چا یانی
میں بولاں تے چڑکاں مارے فیر آپے آپ بلایانی
کالے خاں بے دردی لبھا گجھا تیر چلایانی

44

اسوہ

اسوہ آس بیٹھی رکھ سجناں دی چلو پنچے پیر منائیے نی
من غوث قطب ابدال چارے مکی شاہ دادرشن پایے نی
روگن عشق دی ہاں چروکنی میں سردار شاہ نوہتھ وکھائیے نی
کالے خاں اے کسے دی من دانیں اینوں اپنی گل سنائیے نی

اسوہ آساں سب مکا کے ججن آنگن آ یا نی
نیناں نال نین ملا کے میرا دین گوا یا نی
مارا اشارہ ممبر چڑھیا حق دا سخن الا یا نی
کالے خاں توں شکر منا الف ، م گھر پایا نی

کاتک

کتن کتیا کسے نہ کم دا ای کتیا جائے نہ جے بریک کڑیے
پیچھا پوہ کے کدی نہ ویکھو ای رکھیں توں سنسار دی ریت کڑیے
انی ہو کے جنگلاں وچ لبھیں گھر سمجھ بیٹھی کوئی نیچ کڑیے
کالے خاں مت کالماں دی ہور جھگڑے سب بخیل کڑیے

۴۵

کتن کاتبی اتھے چلنی نہیں اویں بول نہ دوئی دے بول کڑیے
مندری جنگلی نہ لہھے ہر دم یار ر ہندا تیرے کول کڑیے
اول آخر آپ دسے اتھے چلنا نہیں تیرا زور کڑیے
کالے خاں یارنوں یار ملیا دو جانہ دسدا ہور کڑیے

مگھر

چڑھیا مگھر یاراں داراہ ویکھاں کیڑے راہوں سجن آ وندا ای
ہتھ بن چرن غلام ہوئی بانہوں پھڑ کے گلے لگا وندا ای
بھارالاء کے ہست داسروں ساڈے چنگ لا کے پھوک جلا وندا ای
کالے خاں سردار شاہ پیر تیرا جیڑا جڑی جھوک و سا وندا ای

چڑھیا مگھر عشق نے شور پایا یا ر گھر سولڑا آ گیا
پختی پہرودین دے سب نسے جدو سو ہنا مکھ وکھا گیا
اک پل ایس توں منہ نہ پھیراں ساڈے ویکھنے وچ آ گیا
کالے خاں مردیوں ہوئی زندہ ایسا گر محمدی بتا گیا

46

پوہ

چڑھیا پوہ دلی دلیل آئی بوا ملیے پیر سردار شاہ دانی
ڈبی ڈوگرے وچ طوفان کشتی سنیا کامل ملاح اوتار دانی
لالہ دا ونج لا کے گھاٹ شوء دے جاتا ر دانی
کالے خاں نہ کدی احسان بھلاں جپاں نام او سے لچ پال دانی

چڑھیا پوہ بجن ملیا اونی آن مکائے چڑے نی
ایویں بے سوجھی مندر ٹوٹاں یارو سے گھر میرے نی
لک لک سوہنا چاتیاں مارے ناں دور ناں نیڑے نی
کالے خاں میں چرنی پے گئی ویکھ یار دے پھیرے نی

چڑھیا پوہ کنوں دسا جوگی آپ گھر وچ آ گیا
لالہ دی اڑیوں بین و جا کے اک روگ اولڑا لا گیا
ایس روگ نوں روگن آ کھوا یہہ تو حیدی رنگ چڑھا گیا
کالے خاں گرا یا ملیا جیڑا ستے لیکھ جگا گیا

47

ماگھ

چڑیا ماگھ درد مطلوب دے نی چلورل سہیلیاں ساریاں نی
میرے پیرنوں رب توفیق دیتی کئی سنتاں اس نے تاریاں نی
کئی روندیاں گھراں نوں فیر آئیاں گئیاں عید مناو چاریاں نی
کالے خاں عشق دا ملے پیکھیاں او تھے ہوندیاں پر نکاریاں نی

پھکن

پھکن چڑیا رحمت دا پیا پانی بوٹا آس امید دا ٹیک آیا
کھڑیا موتیا پھل چمبیلی کلیاں سبز رنگ خوشنودی مہک آیا
دیورل مل مبارکاں سہیلیوں نی اج اساں دے گھر اولیس آیا
کالے خاں میں اوں دی کراں پگھتی سوہنا ساں نوں کرن ہدایت آیا

چیت

چاء چڑھیا سانوں سجناں دا اسی سجن ڈونڈھن چلے نی
اے عشق دار ازانو کھڑا اے درکاملاں دا جاملیے نی
دل دے کے دل خرید لینے پاسا اپنا جاتھیلے نی
کالے خاں گرکامل باہجوں ایویں وقت گواویں جھلیے نی

﴿ختم شد﴾

حدیث قدسی

اے ابن آدم! ایک میری چاہت ہے اور
ایک تیری چاہت ہے ہوگا وہی جو میری
چاہت ہے۔ بس اگر تو نے سپرد کر دیا اپنے
کو اس کے جو میری چاہت ہے۔ تو وہ بھی
میں تجھے دونگا جو تیری چاہت ہے۔ اگر تو
نے مخالفت کی اس کی جو میری چاہت ہے۔ تو
میں تھکادوں گا تجھ کو اس میں جو تیری چاہت
ہے۔ پھر وہی ہوگا جو میری چاہت ہے۔

